

Σάμου Ευσέβιος: Να μην παρασυρόμαστε από τις φωνές και τις εκδηλώσεις των αιρετικών

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών](#)

Να μην παρασύρονται από τις φωνές και τις εκδηλώσεις των αιρετικών, όσο καλοί και ευγενείς κι αν είναι, καλεί τους πιστούς ο Μητροπολίτης Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών [κ. Ευσέβιος](#).

Με αφορμή την Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου η οποία θα ψαλλεί στους ναούς αύριο, Παρασκευή 4 Απριλίου 2025, ο Σεβασμιώτατος εξέδωσε Εγκύκλιο όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρεται και στην εμφάνιση για μία ακόμη φορά στην ακριτική επαρχία του των “Μαρτύρων του Ιεχωβά”.

“Όσοι αρνούνται τήν ένωση μέ τόν Χριστό διά τῆς θείας Κοινωνίας, ἔστω κι ἂν εἶναι τίμιοι, ἐργατικοί καί φιλόανθρωποι, ὁ Κύριος δέν παρέχει λύτρωση. Ὁ λόγος Του εἶναι σαφής καί κατηγορηματικός, πώς δέν πρόκειται νά ζήσουμε, ἐάν δέν φᾶμε τήν σάρκα Του καί ἐάν δέν πιοῦμε τό αἷμα Του (Βλ. Ἰω. στ´ 53). Καί γιά νά μήν νομίσει κάποιος, ὅτι εἶναι συμβολικό τό νόημα τῶν λόγων αὐτῶν ἀποσαφηνίζει παρακάτω, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός λέγοντας: «Εἶναι πράγματι τροφή ἡ σάρκα μου καί ποτό τό αἷμα μου. Αὐτός πού τρώει τήν σάρκα μου καί πίνει τό αἷμα μου μέσα σέ ἔμένα μένει καί ἐγώ σ’αυτόν.» (Βλ. Ἰωάν. στ´ 55-56). Μέ αὐτές τίς σκέψεις σᾶς

παρακαλῶ ἐκ μέσης καρδίας νά μήν παρασύρεσθε ἀπό τίς φωνές καί τίς ἐκδηλώσεις τῶν αἵρετικῶν, ὅσο καλοί καί εὐγενεῖς κι ἂν εἶναι, γιατί θέτετε ἐν ἀμφιβόλῳ τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς σας, γιά τήν ὁποία ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἀπέθανε ἐπί Σταυροῦ καί ἀνέστη ἐκ νεκρῶν”, τονίζει ο Σεβασμιώτατος.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Καθώς ὁλοκληρώνεται σιγά-σιγά τό ταξίδι στό πέλαγος τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ἐπικοινωνοῦμε μαζί σας ἐπιθυμώντας νά ἐπιστήσουμε τήν προσοχή σας σέ ἕνα ἀκόμη σκόπελο, πού ἐμφανίσθηκε λίγο πρίν τήν εἴσοδό μας στό λιμάνι τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος.

Τίς ἡμέρες αὐτές, σάν νά μήν ἔφταναν τά τόσα προβλήματα, πού ἔχουμε νά ἀντιμετωπίσουμε στά ἀκριτικά μας Νησιά, ἐμφανίστηκαν γιά μία ἀκόμη φορά οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», προσκαλώντας σέ μία ἐκδήλωση γιά τήν ἐπέτειο τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ.

Παρερμηνεύοντας τό χωρίο: «Τοῦτο ποεῖτε εἰς τήν ἐμήν ἀνάμνησιν» ἀπό τό κεφ. 22 τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ, ἀναφέρουν, ὅτι ὁ Χριστός ζήτησε ἀπό τοὺς Μαθητές Του νά θυμοῦνται τήν ἐπέτειο τοῦ θανάτου του. Βεβαίως δέν χρησιμοποιοῦν τό ὄνομα Χριστός, ἀλλά μόνο τό Ἰησοῦς, τό ὁποῖο ἀφορᾷ στήν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Κυρίου διότι δέν πιστεύουν, πώς ὁ Χριστός εἶναι Θεός. Ἐπίσης ὀνομάζουν τοὺς Ἁγίους Μαθητές καί Ἀποστόλους ὡς ἀκολουθούς, σάν νά ἐπρόκειτο γιά τή συνοδεία κάποιου ἀπλοῦ προσώπου. Καί οἱ δύο αὐτές ἐπισημάνσεις φανερώνουν ὅτι οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», ἂν καί θέτουν τήν λέξη -Χριστιανοί- στήν ὀνομασία τους, δέν εἶναι Χριστιανοί, ἀφοῦ ἀρνοῦνται τήν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, γι’ αὐτό ποτέ δέν ὀνομάζουν τόν Χριστό, Κύριο, οὔτε Τόν πιστεύουν ὡς Θεό, Σωτῆρα καί Λυτρωτῆ, κάτι πού πανηγυρικῶς φανερώνεται τόσο στήν Παλαιά, ὅσο καί στήν Καινή Διαθήκη.

Κατά τήν συνήθη τακτική τους, ἀπομονώνουν μία φράση τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὥστε ἀποκομμένη ἀπό τά συμφραζόμενα νά τῆς δώσουν τήν ἐρμηνεία πού ἐπιθυμοῦν. Μιά ἀπλή ἀνάγνωση τοῦ συγκεκριμένου χωρίου στοὺς στίχους 19-20, ἀπό τό 22ο κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ, φανερώνει τήν δόλια μεθόδευσή τους: «καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τήν ἐμήν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.»

Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς θέτει τήν ἐντολή τῆς ἀνάμνησης μεταξύ τῆς μεταδόσεως τοῦ Ἄρτου καί τοῦ Οἴνου, ὥστε ἡ ἐντολή νά μήν ἀφορᾷ σέ μία ἀπλή ἀνάμνηση τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως διατείνονται, ἀλλά στήν ἀνάμνηση τοῦ Ἰδίου τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦ Χριστοῦ καί μάλιστα, ὅπως αὐτή παραγματῶνεται μέσα ἀπό τήν μετοχή στό Μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας, δηλαδή στήν θεία Μετάληψη τοῦ Σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Τήν ἴδια ἀκριβῶς περιγραφή παραθέτει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή κεφ. 11, στίχ. 23-26, ὅπου γράφει χαρακτηριστικά: «...ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτί ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὡς ἂν πίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡς ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.». Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος δηλαδή ἐπισημαίνει μέ ἔμφαση τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ καί διασαφηνίζει, ὅτι ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ δέν ὁμολογεῖται μέ μία ἐκδήλωση μιᾶ φορά τὸν χρόνο, ἀλλὰ κάθε φορά, ὅπου τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία μέσα ἀπό τήν θεία μετάληψη τῶν ἀχράντων Μυστηρίων καί τοῦτο σέ διαρκῆ ἀνάμνησή Του ἕως τὴν Δευτέρα Παρουσία Του.

Ἄρα λοιπὸν ἡ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ δέν ἀφορᾷ στὸν θάνατό Του, ἀλλὰ στό Μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὅποτε ἡ ἀνάμνηση τοῦ Χριστοῦ δέν παραγματῶνεται στήν μνήμη μας, ἀλλὰ στήν μετάληψη τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου τῆς θείας Εὐχαριστίας, τὰ ὁποῖα σαφῶς καί πραγματικῶς, μετὰ τὴν μεταβολὴ ἀπὸ τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι τὸ Σῶμα καί τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

Πρὸς ἐπίρρωσιν τούτων ἅς ἀναφερθεῖ, πῶς ὁ Μέγας Βασίλειος στή θεία Λειτουργία, πού συνέγραψε, συμπεριέλαβε κατὰ λέξιν αὐτὰ τὰ δύο χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, γι' αὐτό καί ἐξαιρέτως τελοῦμε τὴν θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου τὴν Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία θυμόμαστε τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο καί τὴν παράδοση τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ἄς σημειωθεῖ δέ, ὅτι οὔτε ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, οὔτε ὁ Παῦλος ἦταν παρόντες στήν πρώτη θεία Λειτουργία τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ἀλλὰ μέ χαρακτηριστικὴ ὁμοιότητα περιγράφουν τὴν παράδοση τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὅχι μόνον ἐξ ὧν ἄκουσαν ἀπὸ τοὺς 11 Μαθητές, ἀλλὰ καί ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἐνέργεια πού ὀνομάζουμε θεοπνευστία καί τὴν ὁποία, δυστυχῶς γι' αὐτούς, τὴν ἀπορρίπτουν οἱ αὐτοαποκαλούμενοι «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά».

Ἀλλὰ τὸ ὅτι δέν εἶναι δυνατόν ἡ ἐρμηνεία πού δίδουν, νὰ ἀφορᾷ στήν ἀνάμνηση τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, ἐξάγεται καί ἀπὸ ἓνα ἀκόμη λόγο. Στὴ διάρκεια τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου οἱ Μαθητές δέν μπορούσαν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν συνέχεια τῆς πορείας τοῦ Χριστοῦ, ὅτι θὰ πέθαινε ὡς πρὸς τὴν ἀνθρώπινη φύση Του πάνω στὸν Σταυρό, ἀλλὰ ὡς Θεός θὰ ἀνίστατο ἀπὸ τοὺς νεκρούς καί αὐτό μπορούμε νὰ τὸ καταλάβουμε πολὺ εὐκόλα ἀπὸ τοὺς διαλόγους τοῦ Χριστοῦ μέ τοὺς Μαθητές καί

πρό τοῦ Σταυρικοῦ πάθους καί μετά τήν τριήμερη καί Ζωοποιό Ἀνάστασή Του.

Τέλος ἡ ἀνάμνηση τῆς ἐπετείου τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, χωρίς τήν Ἀνάστασή Του δέν σημαίνει τίποτε γιά ἐμᾶς. Αὐτό τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς Κορινθίους: «Εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ ἡ πίστις ἡμῶν». (Α΄ Κορ. ιε΄14).

Ὁ μέγας κατηχητής τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων, διδάσκει στήν ἸΓ΄ Κατήχηση τῶν Φωτιζομένων: «Ὁμολογῶ τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ γνωρίζω τήν Ἀνάστασή Του». Ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ λαμβάνει ἀξία καί γίνεται οὐσιαστικός γιά τή σωτηρία μας, ἐπειδὴ φωτίζεται ἀπό τήν Ἀνάστασή Του. Χωρίς τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἄδειο τό κήρυγμα καί ἡ πίστη μας κενή. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ βάση, εἶναι τό πᾶν. Ὅλα τὰ ὑπόλοιπα ἀκόμη καί αὐτός ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ θά ἦταν ἀπλῶς ἱστορικά γεγονότα, ἀν δέν ὑπῆρχε ἡ Ἀνάσταση. Ἐκεῖνοι δέν λένε ὅμως τίποτε γιά τήν μετά τόν θάνατο τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασή Του, γιατί δέν πιστεύουν, ὅτι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ὄχι μόνο ἀνέστησε τήν κόρη τοῦ Ἰαείρου, τόν γιό τῆς χήρας τῆς Ναΐν καί τόν τετραήμερο Λάζαρο, ἀλλά καί ὁ ἴδιος ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὡς Θεάνθρωπος.

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Σήμερα σέ συνέχεια τοῦ «Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία» τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, χαιρετίσαμε τήν Ἀειπάρθενη Μητέρα μας ψάλλοντας: «Χαῖρε τροφῆς τοῦ μάννα διάδοχε, χαῖρε τρυφῆς ἀγίας διάκονε». Ὅπως τό μάννα ἐξ οὐρανοῦ ἔτρεφε τόν περιπλανώμενο στήν ἔρημο λαό τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καί ὁ Θεάνθρωπος Κύριός μας, μᾶς προσφέρει τό τεθεωμένο, μετά τήν Ἀνάστασή Του δηλαδή, ἄχραντο Σῶμα Του καί Τίμιο Αἶμα Του, γιά νά ἔχουμε ζωή καί σωτηρία κατὰ τήν πορεία μας στήν ἔρημο αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Τό μάννα ἐξ Οὐρανοῦ ὑπῆρξε ἀπλή προτύπωση τοῦ ἄρτου, ὁ Ὅποιος κατέβηκε ἀπό τόν Οὐρανό. Αὐτός ὁ Ἄρτος εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, σύμφωνα μέ τὰ ὅσα μᾶς διδάσκει στό 6ο κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου καί μεταλαμβάνεται ἀπό τοὺς πιστοὺς «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωὴν τήν αἰώνιον.» Εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος «σὰρξ ἐγένετο» «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῇ Παρθένου» «καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν»(βλ. Ἰω. α΄14)

Ἡ ἁγία τρυφή τήν ὁποία διακονεῖ ἡ Παναγία μας λοιπόν εἶναι ἡ θεία Λειτουργία. Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, πιστή στήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ, ἐπιτελεῖ τήν θεία Λειτουργία συνεχῶς κατά τό πρότυπο καί σέ συνέχεια τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, γιά νά ἔχει τήν θεία ἀνάμνησή Του, ἐδῶ καί εἴκοσι αἰῶνες, ἐνῶ οἱ Χιλιαστές Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ ἐμφανίζονται μόλις στά μέσα τοῦ 19ου αἰῶνα καί ἄρα δέν μποροῦν νά ἔχουν αὐθεντική ἄποψη!

Ὅσοι ἀρνοῦνται τήν ἔνωση μέ τόν Χριστό διά τῆς θείας Κοινωνίας, ἔστω κι ἂν εἶναι τίμιοι, ἐργατικοί καί φιλάνθρωποι, ὁ Κύριος δέν παρέχει λύτρωση. Ὁ λόγος Του εἶναι σαφής καί κατηγορηματικός, πῶς δέν πρόκειται νά ζήσουμε, ἐάν δέν φᾶμε τήν σάρκα Του καί ἐάν δέν πιοῦμε τό αἶμα Του (Βλ. Ἰω. στ´ 53). Καί γιά νά μήν νομίσει κάποιος, ὅτι εἶναι συμβολικό τό νόημα τῶν λόγων αὐτῶν ἀποσαφηνίζει παρακάτω, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός λέγοντας: «Εἶναι πράγματι τροφή ἡ σάρκα μου καί ποτό τό αἶμα μου. Αὐτός πού τρώει τήν σάρκα μου καί πίνει τό αἶμα μου μέσα σέ ἔμένα μένει καί ἐγώ σ'αυτόν.» (Βλ. Ἰωάν. στ´ 55-56).

Μέ αὐτές τίς σκέψεις σᾶς παρακαλῶ ἐκ μέσης καρδίας νά μήν παρασύρεσθε ἀπό τίς φωνές καί τίς ἐκδηλώσεις τῶν αἰρετικῶν, ὅσο καλοί καί εὐγενεῖς κι ἂν εἶναι, γιατί θέτετε ἐν ἀμφιβόλῳ τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς σας, γιά τήν ὁποία ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἀπέθανε ἐπί Σταυροῦ καί ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Καί μαζί παρακαλῶ νά ἔρχεσθε στίς θεῖες Λειτουργίες μας, στίς κατά τόπους Συνάξεις μελέτης Ἁγίας Γραφῆς καί στά Κηρύγματα γιά νά ζεῖτε τήν ζωή τοῦ Χριστοῦ καί νά διδάσκεσθε τόν λόγο Του μέσα ἀπό τήν αὐθεντική ἐρμηνεία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ἐπαληθεύοντας τό δρόμο τῆς ζωῆς σας, ταυτιζόμενοι μέ τόν Θεάνθρωπο Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος μᾶς εἶπε: «ἐγώ εἰμί ἡ Ὁδός καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή».

Μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καί εὐχῶν

† Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος